ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പ്

— പ്രൊ: സി. കെ. മുസ്തഫ —

തിരുവനന്തപുരത്തു് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗം കുറിച്ച 1009ലെ നീട്ടിൻറെ പകർപ്പു് മിക്ക പത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇംകിരീസ് പഠിപ്പിക്കാൻ മൈസൂർ റാബർട്ട് എന്ന ധ്വരയെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രാജകൽപ്പനയാണല്ലോ അതു്. ഇംകിരീസ്, മൈസൂർ റാബർട്ട് എന്നീ പദങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണവൈകൃതമാണ് എന്നെ ആകർഷിച്ചതു്. അതു് വൈകൃതമാണോ? അതിൽ അന്തർഭവിച്ച ഭാഷാതത്വമെന്തു്? ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കുണ്ടായ ചില വിചാരങ്ങൾ എക്സ്പ്രസ്സു് വായനക്കാരുമായി പങ്കിടാമോ എന്നാരാഞ്ഞോന്നൽ.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ എന്നവക്കണ്ട ഏതു് വിദേശഭാഷയേയും രണ്ടുതരത്തിൽ പഠിപ്പിക്കാം. അന്യഭാഷ എന്ന നില അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, വൈജ്ഞാനിക വാണിജ്യരാഷ്ട്രീയാവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പഠിക്കുക, മറെറാന്നു ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങൾ മൻനിർത്തി മാതൃഭാഷപോലെ സ്വാംശീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. വിചാരങ്ങളുടെ മാധ്യമമായും വികാരങ്ങളുടെ മാധ്യമമായും അങ്ങിനെ രണ്ടുതരത്തിൽ എന്നർത്ഥം. രണ്ടാമത്തെതരത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ, ഉച്ചാരണംകൂടി സായ്വിൻറെ മട്ടിൽവേണ്ടിവരുന്നു. അവിടെ മലയാളത്തിൻറെ ഉപയോഗം കഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കുകയാണത്രെ. ഹൈദരാബാദിലോ ബാങ്കളൂരിലോ പ്രവർത്തിക്കുന്ന റീജനൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകാരുടെ വകയായി പ്രൈമറി മിഡൽ സ്കൂൾ അധ്യാപകർക്കു് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപനക്രമം, പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തുകേൾക്കാറുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ് തനി സായ്വിൻറെ സവിശേഷതകളോടെ, കട്ടം വെള്ളംകൂട്ടാത്ത വെള്ളക്കാരൻറെ ഭാഷയായിട്ടു് പഠിക്കേണ്ട ക്രമമാണു്. അവർ ഉൽഘോഷിപ്പിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുറെ പേരെങ്കിലും സായ്വിൻറെ ഉച്ചാരണം സാമർത്ഥ്യത്തോടെ വശപ്പെട്ടുത്തിയ കാര്യമാകും അതു്കൊണ്ടുണ്ടാകുക. മണികെട്ടി പാൻടിടിടിയിച്ചു മൊട്ടകളെക്കൊണ്ടുനടക്കുന്ന കോലമായും മാറിക്കൂടാതെന്നു. പക്ഷേ ആ വേഷവുമായി മൊട്ടകൾ മരച്ചില്ലകളിലേയ്ക്കു പൊങ്ങാൽ കൂട്ടംപിഴച്ച കോമാളിയായേ സ്വവർഗ്ഗം അവയെ കണക്കാക്കു, അത്രയും സ്വവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു പ്പെട്ട വിചിത്രസൃഷ്ടികളായിതീരുകയാണു് ഫലമെന്നു് പുതുക്കേ! അതുകൊണ്ടു് അനുകരണപ്രക്രമമായി നടക്കാൻ മോഹമാണെങ്കിൽ അതിനും ഒരവസരം ആകാം.

അതാണു് ഉചിതം

വിദേശഭാഷയെ വിദേശഭാഷയായി പഠിക്കുകയാവും ഉചിതം. ഇംഗ്ലീഷുകാർ അങ്ങനെ മാത്രമേ ചെയ്യു. അവർ ഈ നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ശൈലിക്കണ്ണടയുടെ തരത്തിൽ ബനാറസ്, ബസറിംഗപട്ടം, ടിച്ചൂർ, സാബ്നാറിൻ ഓഫ് കലിക്കറ്റ്, ക്രാൻകനൂർ, ടിവാൻഡ്രം എന്നിങ്ങനെ ഇവിടത്തെ സംജ്ഞാനാമങ്ങളെകൂടി പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്തു. നാട്ടുകാർ വാരണാസി, ശ്രീരംഗപട്ടണം, തൃശൂർ, സാമുതിരി, കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ, തിരുവനന്തപുരം എന്നു് തുടങ്ങി വിളിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പു് മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ വേണമെന്നും മറെറാരുള്ള നിർബ്ബന്ധം അടുക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംകിരീസ്, അംഗ്രേസി എന്നെല്ലാം നാം അവരുടെ ഭാഷയെ വിളിച്ചു, അവർ നമ്മുടെ സംസ്കൃതത്തെ സാൻസ്ക്രിറ്റ് എന്നും വിളിച്ച സായ്വ് സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്ന കാലത്തേ നമുക്കു് ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃഭാഷയായി പഠിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

വിവർത്തനമാർഗ്ഗം

വടക്കേ മലബാറിൽ ജർമ്മൻ പാരമ്പര്യമുള്ള അധ്യാപകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃഭാഷയായിട്ടല്ല, വിദേശഭാഷ എന്ന നിലയിൽതന്നെയാണു് പഠിപ്പിച്ചുവന്നതു്. ഗുണ്ടർട്ടിൻറെ ശിഷ്യനായ ഗാർത്ത് വെയ്റിൻറെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു തെളിവാണു്. ആധുനിക വിദേശഭാഷാധ്യാപനം മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും 11-ാമത്തെയോ 12-ാമത്തെയോ വയസ്സിലേ തുടങ്ങൂ. പ്രതിവാരം നാലുമണിക്കൂർവീതം പഠിച്ചാൽ 4 വർഷംകൊണ്ടു് രണ്ടോ മൂന്നോ വിദേശഭാഷകളിൽ സമ്പർക്കത്തിനുവേണ്ട സ്വാധീനം തരപ്പെടുമെന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്. ഗാർത്ത് വെയ്റിൻ, ബി.എ. ക്ലാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ആയിരുന്നു. 1855ൽ മദിരാശി ഡി.പി.ഐ. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രണ്ടാം ഇംഗ്ലീഷ് റീഡർ എന്ന പുസ്തകം, അധ്യാപനത്തിൻ വിവർത്തനമാർഗ്ഗമാണു് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്, ബാങ്കളൂർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകാരേയായിരുന്നില്ല.

ഉരുവിട്ടു് മുഖസ്ഥമാക്കുന്ന രീതി നമുക്കു് അനുഭവല്ലെന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാകാം, ഒന്നാം റീഡറിൻറെ തുടക്കത്തിൽ ഭാഷാന്തരപ്രക്രിയയിലൂടെ ബാലോപയോഗപ്രദങ്ങളായ ചില വാക്യങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണു് തുടക്കത്തിൽ. Child, Ox, Foot, Goose, Mouse, Sheep, deer എന്നീ പദങ്ങളുടെ ബഹുവചനത്തിൻറെ സവിശേഷതകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഓരോ പുതിയ പാഠവും ആദ്യദിവസംകൊണ്ടാണു് തീർക്കുക, ആദ്യദിവസം ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളേയും തത്തുല്യമായ മലയാള പദങ്ങളേയും അവതരിപ്പിച്ചു് പ്രയോഗത്തിലൂടെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. അടുത്തദിവസം, പദങ്ങളുടെ നിഷേധരൂപങ്ങൾ, വിരിതപദങ്ങൾ എന്നിവ സംഭാഷണത്തിലൂടെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സ് രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു് പ്രോദ്യോത്തരരീതിയിലാവും പ്രയോഗങ്ങളുടെ അനുഭവസാൽക്കരണം. വാക്യങ്ങളെ തർജ്ജമചെയ്യുന്ന അഭ്യാസം രണ്ടാംദിവസം തുടങ്ങിവെക്കും. മൂന്നാംദിവസം ഇംഗ്ലീഷ് വാക്യങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കും മലയാള വാക്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും വിവർത്തനംചെയ്യലാകും അഭ്യാസം. നാലാംദിവസം പഠിച്ച പദാവലികൾ ഉപയോഗിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു ഖണ്ഡിക തയ്യാറാക്കുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. അഞ്ചാംദിവസം മലയാളത്തിൽ ഒരു കഥയെഴുതിയതു് ഇംഗ്ലീഷിലാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ളതു മലയാളത്തിലാക്കുവാൻ അങ്ങിനെ തർജ്ജമ പ്രധാനമായാണു് പാഠങ്ങൾ തീർത്തിരുന്നതു്.

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു മലയാളത്തിലേക്കും മലയാളത്തിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും വിവർത്തനംചെയ്യാനുള്ള ഖണ്ഡികകൾ ഏതാക്കുറെ സംഭവപ്രധാനമാകം. പഴഞ്ചൊൽകഥയാകാമാണു് സാധ്യത. ഒരു മാതൃക എടുത്തുകാട്ടാം.

Share and Share Alike

Two penniless friends were on a Journey, when one of them happened to see a diamond ring lying on the road and picked it up. "How fortunate we are", said the other. "Why do say we?" said the man that found the ring. He then went on to say how it was he that found the ring, and how the other had nothing to do with it. By and by they saw a robber coming up. "We must fight this robber" said the finder of the ring and not let him rob us". "Why do you say we?" said the other "as for me I have nothing and if I do not resist the robber, I am sure he will not hunt me. You have to fight him, not I. എന്ന ഖണ്ഡികയെ മലയാളത്തിലാക്കാനുള്ള താഴെ കൊടുക്കുന്ന മലയാള ഖണ്ഡിക ഇംഗ്ലീഷിലാക്കാനും അഞ്ചാംദിവസം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

സൂര്യോദയത്താൻ അരിഷ്ടതയോടെ കുലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന എന്നും മറും പുലിപ്പുല്ല നാഴികമണിയോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടതന്നെ (അതു പറഞ്ഞതു) മഴയത്താകട്ടെ, വെയിലത്താകട്ടെ, ശീതക്കാലത്താകട്ടെ, എല്ലാകാലത്തും ഞാൻ രാപ്പകലും പുറത്തുകഷ്ടപ്പെടുന്നു. എനിക്കുള്ള കഷ്ടംകൊണ്ടു ഞാൻ തീരെ മരവിച്ചുപോയ രീതിയാണു്. കളിയല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്! അതിനു നാഴികമണി—ശരി! നിൻറെ സ്ഥിതി അതു അരിഷ്ടതയുള്ളതല്ല, നിശ്ചയം. നീ എപ്പോഴും പുറത്തുകിടക്കേണം നേരത്തെന്നു; എന്നാൽ നിണക്കു് അല്പമെങ്കിലും പണി ഇല്ല. ദിവസം രാവും പകലും ഒരുപോലെ പണിചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന എൻറെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചുനോക്കുക! ഇ) ന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഒരുകാര്യം എടുത്തുപറയട്ടെ. ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രാമർക്കുടി മലയാളത്തിലാണു് അന്നു പഠിച്ചിരുന്നതു. മുൻപറഞ്ഞ ഗാർത്ത് വേയ്റിൻറെ വ്യാകരണത്തിൽ (പേജു് 179) സൂത്രം 60 കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു നോക്കു: ഈ ഹനകളിൽ യഥാർത്ഥമായി സംഭവിച്ചതിനെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഊഹിക്കുമ്പോൾ, had not + past participle നെയും, യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കാത്തതിനെ സംഭവിപ്പു എന്നു ഊഹിക്കുമ്പോൾ had + past participle നെയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ ഊഹനങ്ങളുടെ ഫലാഫലത്തെ കുറിപ്പാൻ Should (അല്ലെങ്കിൽ അവസ്ഥപോലെ would, might) + have + past participle ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉദാ: The child would have been drowned, had not the pony saved it — കുട്ടി പുഴുപോകുമായിരുന്നു എന്നാൽ കുതിര അതിനെ രക്ഷിച്ചു. [ഈ പ്രയോഗത്തിൽ had he done so and so എന്നതിൻറെ പകരം if he had done so and so എന്നും വരുമാറുണ്ടു്.]

കൃഷിപ്പണിയെപ്പററി

അവസാനം പരിചയത്തിനായി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു പ്രയോഗിക്കേണ്ട വാക്കുകൾ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. കൃഷിപ്പണിയെ സംബന്ധിക്കുന്നവ. cultivation = കൃഷിപ്പണി, Sowing = വിതയ്ക്കുക, Planting = നടുക, Keaping = കൊയ്യുക, The harvest = കൊയ്ത്തു്, A sheaf = കറ്റ, Threshing = മെതിക്കുക, Chaff = പതിർ, The threshing floor = കളം, granary = വത്തുല, hedge = വേല്, implements = കൃഷിക്കരുവുകൾ, A hoe = കയ്യാളു്, A pick = പാര, bill hook = കൊടുവാൾ, winnowing fan = മുറം, Mill = പക്കു. അതുപോലെ ശരീരഭാഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ മറെറാരു ദിവസം പഠിപ്പിക്കുന്നതു തർജ്ജമയുടെ രീതിയാണു് ഉദാഹരിച്ചു് സൂചിപ്പിച്ചുള്ളതു മാത്രം മുക്കാൽ.

രൂപഭേദങ്ങൾ

ഒരു കാലത്തു സംജ്ഞാനാമങ്ങളെക്കൂടി തർജ്ജമചെയ്യാൻ മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു ഫ്രഞ്ചോ നാടകത്തെ വഗ്വിസ്മാപ്പിള തർജ്ജമചെയ്തപ്പോൾ ഒരു ഫ്രഞ്ചോ ഉത്സാഹം ഇയാഗോ അയാഗം ഡുക്കു് ഓഫ് വെനിസ് വേണീശ്വര രാജാവുമാകേണ്ടിവന്നു. അതുപോലെ "പാരഡൈസ് ലോസ്റ്റ്" എന്ന ആംഗ്ലേയ മഹാകാവ്യത്തിൻറെ പരിഭാഷ ജി. രാമൻനായർ എം.എ. യും പി.വി. നാണുപിള്ള ബി.എ. യും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. നാണുപിള്ള പറയുന്നു: "ഈ തർജ്ജമയിൽ ഉടുകൾക്കും പേരുകൾക്കും മലയാളമയപാം ഉണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി എനിക്കു ചില രൂപഭേദങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. പാരഡൈസ് എന്നതിനെ പരിദേശം എന്നും "ബിയെൽ സബ്ബു് എന്ന പേരിനെ ബീത്സ ത്രുവെന്നും മോളക്ക് എന്നതിനെ" മൂലുവൻ എന്നും രൂപഭേദങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്."

ഇപ്പോൾ സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനോടു് ആക്ഷേപിപ്പിപ്പതായിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രത്തിൻറെ സാങ്കേതികവിദ്യുതയുടേയും ആശയങ്ങൾ നാട്ടിൽ പരക്കുമ്പോൾ തൽസംബന്ധമായ വാക്കുകൾ ഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടാതെ വരില്ല. ടിവി, ട്രാൻസ്സ്റ്റോർട്ടു്, കോടതി, ആപ്പീപത്രി സംബന്ധമായി പല പദങ്ങളും ഭാഷയിൽസംക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആധുനികശാസ്ത്രം മലയാളത്തിലാകുമ്പോൾ കുറെ ആനുപദങ്ങൾ വന്നുപെടും. അതു് ഭാഷയുടെ കൈകാര്യത്തെ വഷ്ടിപ്പിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഭാഷയെ ഒരിക്കലും ബാധിക്കുന്നില്ല. ഭാഷ വളരുന്നതു് സമൂഹത്തിലെ ആശയക്കൈമാറ്റത്തിലൂടെയാണെന്നും ഉള്ള വസ്തുത നാം ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വൈകാരികാനുഭൂതി പുണ്ണുമാകാൻ മാതൃഭാഷതന്നെയാകണം. ആശയവിനിമയത്തിൻറെ മാധ്യമം [illegible] കുറെനന്നായാൽ, സരസ്വതീ കടാക്ഷമുണ്ടായാൽ, സങ്കേതം തുടങ്ങിയവക്കു് ഇംഗ്ലീഷ് സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആത്മാവിഷ്കരണത്തിനു മലയാളഭാഷ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. ടാഗോർതന്നെ തൻറെ കാവ്യം ആദ്യംബംഗാളിയിൽഅവതരിപ്പിച്ചുശേഷം ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു് വിവർത്തനം ചെയ്യുകയായിരുന്ന പതിവു്. അധ്യയനമാധ്യമം മലയാളമാക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് പഠനം വിചാരങ്ങളുടെ വാഹനം എന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ഇന്നത്തെ ആവശ്യമാണു്. നാം ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതു് സായ്പാകാനല്ല, അടിമത്വത്തിൽനിന്നു കരകയറുന്ന ഉപാധി എന്ന നിലയിലാണെന്നും മറന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. ——